

VZPOMÍNKA NA OTAKARA ZICHA

Karel BERKA – Miroslav JAURIS – Pavel MATERNA – Ladislav TONDL

Před dvaceti lety nás opustil zakladatel a spoluvůrce novodobé české logiky profesor RNDr Otakar Zich. Většina příslušníků soudobé starší generace ve sféře moderní logiky, logické sémantiky a soudobého analytického myšlení byla jeho žáky nebo pokračovateli jeho iniciativ. V dobách takřka absolutní a monopolní vlády verbální kombinatoriky zvané „materialistická dialektika“, tj. v padesátých letech, připravil a vydal spolu se skupinou svých mladších spolupracovníků přehled nejdůležitějších oblastí soudobé logiky. Po roce 1953 vzniklo a rozvíjelo se na Filozofické fakultě Karlovy univerzity první pracoviště logiky, které se později přetvořilo v samostatnou katedru. Kolem profesora Zicha se tak počala vytvářet pražská logická škola, která soustřeďovala nejen zájemce o logiku, ale také o metodologii vědy, analytickou filozofii a jejich aplikace. Byl jediným, který při ideologickém odsouzení jednoho z autorů této krátké vzpomínky v druhé polovině padesátých let měl odvahu pozvednout svůj hlas. Za svou odvahu byl potrestán zrušením katedry logiky na Filozofické fakultě Karlova univerzity. Přes tyto a další ústrky a překážky dále pracoval, publikoval a hlavně vytvářel naši první českou generaci v logice. Profesor Zich měl podstatný podíl nejen na rozvoji bádání a pedagogické činnosti v logice, ale podpořil svými osobními iniciativami a aktivní činností genezi a první obtížné kroky v některých dalších oborech: Nelze pominout jeho aktivní činnost v Československé kybernetické společnosti, jejímž byl prvním předsedou, jeho práci na schůzkách a organizovaných diskusích o tématicke takových oborů, jakými je sémantika, sémiotika a teorie komunikace. Otakarovi Zichovi byly rovněž blízké mnohé iniciativy, které navazovaly na jeho rodinné tradice, které se týkaly hudby, estetické tematiky a dalších oblastí tvůrčí činnosti. Významná byla zejména jeho aktivní a iniciativní činnost v oblasti hudební kultury. Byl členem Zichova klavírního tria, spoluorganizátorem hudebního festivalu Pražské jaro.

Dílo Otakara Zicha tak žije a pokračuje v práci jeho žáků a spolupracovníků, k nimž měl vždy přátelský a citlivý vztah. Cení si zejména toho, jak jim nezištně pomáhal překonávat nejen obtíže v práci, ale také nepřázeň tehdejší monopolní ideologie.